

gyermek. Az apa kapcsolattartásban nem volt akadályozva, de Magyarországi tartózkodásunk óta a kapcsolattartási jogával és kötelezettségével rendszeresen nem élt.

A gyermek visszavételéről nem tudok gondoskodni, a lakhatásom és megélhetésem nem biztosított. **A fennálló bizonytalan helyzet, amelybe a gyermek a visszavétel elrendelése esetén kerülne számára elviselhetetlen állapotot teremtene.**

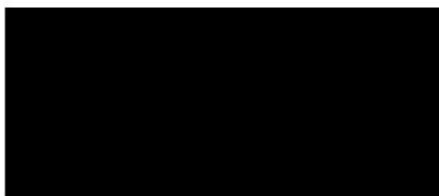
Ha a gyermeket átadnám a kúriai végzésnek megfelelően, azzal veszélyeztetném a fejlődésében. Nem igazolta az apa, hogy a gyermek gondozásának eleget tud-e tenni. Megítélésem szerint nyilvánvalóan nem tud, ugyanis a gondozásában együttélésünk alatt sem vállalt szerepet, ahogy azóta sem. A gyermekkel nem beszélnek közös nyelvet, ugyanis gyermekem a magyar nyelvvel ismerkedik, kizárólag a magyar nyelvet beszéli. De ami még ennél is fontosabb nincs meg közöttük az a bizalmi kapcsolat, ami egy szülő és gyermek között meg kellene, hogy legyen.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a végrehajtás felfüggesztése nem okoz nagyobb hátrányt, mint az intézkedéssel elérhető előnyök. Kérem a Tisztelt Bíróságot, hogy a gyermekem mindenek felett álló érdekét vegyék figyelembe a döntésük meghozatalakor.

Az alkotmányjogi panaszom körében tett kérelmem tárgyában előadom:

- a) Alaptörvény Szabadság és felelősség cím **XVI. cikk (1)** bekezdésének megsértésére hivatkozok, mely kimondja, hogy „Minden gyereknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéshez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.”
- b) Alaptörvény Szabadság és felelősség cím **VI. cikk (1)** bekezdésének megsértésére hivatkozok, mely kimondja, hogy „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.” valamint a (2) bekezdésének megsértésére hivatkozok, mely kimondja, hogy „Az állam jogi védelemben részesíti az otthon nyugalját.”

Az alapvető jogok biztosa az AJB-1299/2018. számú ügyben készült jelentésében úgy fogalmaz, hogy „[e] védelemre és gondoskodásra a gyermek mindenkivel szemben igényt tarthat. Ennek megfelelően a gyermek szülei, családja, az állam és a társadalom valamennyi tagja is köteles a gyermek jogait tiszteletben tartani, és a társadalom fennmaradásának zálogaként biztosítani számára a megfelelő fejlődéséhez szükséges feltételeket. A gyermekek védelemhez és gondoskodáshoz való joga az állam kötelességét alapozza meg a gyermek személyiségfejlődése intézményes védelmére. A gyermek, mint az alapjogok alanya oldalán az életkorból adódó hátrányokat az állam oldaláról az az intézményvédelmi kötelezettség

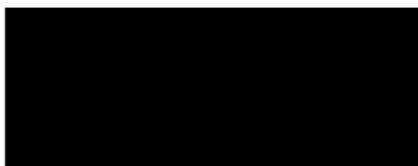
egyenlíti ki, hogy az államnak aktívan kell cselekednie a gyermekek alapvető jogainak előmozdítása, érvényesülése és védelme érdekében.”

A gyermek testi, szellemi és erkölcsi fejlődését biztosító alaptörvény rendelkezést sérti a támadott Kúriai döntés, azáltal, hogy engem, mint a gondozó szülőt arra kötelez, hogy olyan államba költözzek, a gyermekemmel együtt ahol a megélhetőségünket nem tudom biztosítani, lakhatásunk nem megoldott, munkával nem rendelkezem és tekintettel arra, hogy az apán kívül senkit nem ismerek, kiszolgáltatott helyzetbe kerülünk. Egyedül segítség nélkül nem tudom megoldani, hogy gyermekem és saját szükségleteimet biztosító anyagi forrást előteremtsem és közben a gyermek nevelésében ugyanakkora szerepet vállaljak. Magyarországon él a családom, akikre számíthatok és segítenek nekem a mindennapos teendők ellátásában, a gyermek nevelésében. Angliában nem segítene senki, az apára nem számíthatok, hiszen nem mutat érdeklődést a gyermek irányába.

A gyermek testi, szellemi és erkölcsi fejlődését még inkább veszélyezteti, ha átadom a gyermekemet az apának vagy jogi képviselőjének. A támadott döntés azáltal sérti a gyermek megfelelő fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz való jogát, mivel a Kúria úgy hozta meg ezen rendelkezését, hogy **nem vizsgálta az apa nevelésre való alkalmasságát**. Megjegyzem a Kúria figyelmen kívül hagyta döntése meghozatalakor az Angliai Felsőbíróság Családjogi Osztálya előtt FD18P00078 ügyiratszámú eljárásban meghozott határozatot, melyben **az Angliai Felsőbíróság kimondta, hogy a gyermek velem, mint felperessel fog élni**. Az Angliai Felsőbíróság Családjogi Osztálya sem vitatta, hogy a gyermek érdekében az áll, hogy nálam kerüljön elhelyezésre. A gyermek testi, szellemi és erkölcsi fejlődése így biztosítható a legkedvezőbbben. A gyermek nevelését, gondozását születése óta én látom el, gyermekem és köztem szoros kötődés alakult ki.

A végrehajtás útján történő kiadatás esetére nem álltak rendelkezésre azok a bizonyítékok, melyek alátámasztanák az apánál gyermek megfelelő életkörülményeit, az apa nevelési alkalmasságát, nevelésében meglévő gyengítő vagy erősítő körülményeket, az apa gyermekkel való kapcsolatát a gyermek apai kötődését. Mindezek hiányában a Bíróság nem hozhatott volna olyan döntést, hogy át kell adnom a gyermeket az apának, hiszen a gyermek sorsáról ezen bizonyítékokkal alátámasztott tények hiányában nem dönthet.

- c) Alaptörvény Alapvetés cím **E) cikk (2)** bekezdésének megsértésére hivatkozok, mely kimondja, hogy „Magyarország az Európai Unióban tagállamként való részvétele érdekében nemzetközi szerződés alapján - az alapító szerződésekből fakadó jogok gyakorlásához és kötelezettségek teljesítéséhez szükséges mértékig - az Alaptörvényből eredő egyes hatásköreit a többi tagállammal közösen, az Európai Unió intézményei útján gyakorolhatja. Az e bekezdés szerinti hatáskörgyakorlásnak összhangban kell állnia az Alaptörvényben foglalt alapvető jogokkal és szabadságokkal, továbbá nem korlátozhatja Magyarország területi egységére, népességére, államformájára és állami berendezkedésére vonatkozó elidegeníthetetlen rendelkezési jogát.”

Alaptörvény Alapvetés cím **Q) cikk (2)** bekezdésének megsértésére hivatkozok, mely kimondja, hogy „Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.

(3) Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé.”

A támadott határozatok sértik az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdését mivel nem biztosította a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját. A magyar jogi szabályozásnak és gyakorlatnak meg kell tehát felelnie mind a Gyermek jogairól szóló, New Yorkban, 1989. november 20-án kelt Egyezmény kihirdetéséről 1991. évi LXIV. törvény (továbbiakban: **New York-i Egyezmény**) mind pedig a Gyermekek Jogellenes Külföldre Vitelének Polgári Jogi Vonatkozásairól szóló, Hágában az 1980. évi október 25. napján kelt szerződés kihirdetéséről szóló 1986. évi 14. törvényerejű rendelet (**továbbiakban: Hágai Szerződés**) által felállított követelményeknek.

A Hágai Szerződés 3. cikke meghatározza azokat a bíróság által vizsgálandó szempontokat és körülményeket, melyek alapján eldönthető, hogy egy gyermek külföldre vitele vagy elrejtése jogellenesnek vagy jogszerűnek minősül-e (szülői felügyeleti jog sérelme, szülői felügyeleti jog gyakorlásának módja). **A határozatok nem vették figyelembe, hogy az angol bíróság rendelkezett szülői felügyeleti jog tárgyában, akként, hogy nálam került elhelyezésre a gyermek, a szülői felügyeleti jogokat én gyakorlom.**

A New York-i Egyezmény preambuluma, hogy a gyermeknek, figyelemmel fizikai és szellemi érettségének hiányára, különös védelemre és gondozásra van szüksége, nevezetesen megfelelő jogi védelemre, születése előtt és születése után egyaránt. Az Egyezmény 3. cikkének 1. pontja szerint a szociális védelem köz- és magánintézményei, a bíróságok, a közigazgatási hatóságok és a törvényhozó szervek minden, a gyermeket érintő döntésükben a gyermek mindenkifelett álló érdekét veszik figyelembe elsősorban.

Ehhez kapcsolódik a Hágai Szerződés 13. cikke, mely felsorolja azokat a kivételes körülményeket, melyek fennállása esetén a főszabály, vagyis a gyermek visszavitele nem alkalmazandó kötelezően, hanem **a visszavitel megtagadható**. Eszerint e rendelkezés szerint **[13. cikk b) pont]** a megkeresett állam igazságügyi vagy államigazgatási szerve nem köteles elrendelni a gyermek visszavitelét, ha az azt ellenző személy, intézmény vagy más szerv bizonyítja, hogy a gyermeket visszavitele testi vagy lelki károsodásnak tenné ki vagy bármi más módon elviselhetetlen helyzetet teremtené számára.

Az alkotmányjogi sérelmem abból fakad, hogy az eljáró bíróságok **nem megfelelően állapították meg a gyermek szokásos tartózkodási helyét, valamint nem értékelték megfelelően, hogy gyermeket visszavitele testi vagy lelki károsodásnak tenné ki** ezzel megsértve a Hágai Szerződés rendelkezését.

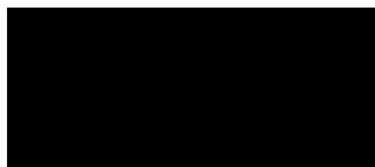
A szokásos tartózkodási hely meghatározásakor **figyelmen kívül hagyták az EK Rendeleten alapuló uniós joggyakorlatot**. Az ügyben a bíróságnak arról kellett döntenie, hogy a hivatkozott időszakban mi volt a gyermek szokásos tartózkodási helye és ehhez képest Magyarországon való tartózkodása jogellenesnek minősül-e. Nem kell-e a visszavitelt mégis megtagadni, mert az a gyermeket testi vagy lelki károsodásnak tenné ki vagy bármi más módon elviselhetetlen helyzetet teremtene számára. Az uniós joggyakorlat alátámasztására hivatkozom az Európai Bíróság (a továbbiakban: EuB) **C-497/10. számú**, előzetes döntéshozatalra irányuló ügyben hozott ítéletére, melyben az EuB úgy döntött, hogy a csecsemő szokásos tartózkodási helyét az anyához köthető szempontokra is (például az anya földrajzi és családi gyökerei, az általa fenntartott családi és szociális kapcsolatok) figyelemmel kell meghatározni.

Gyermekem a költözésünkkor **3 hónapos volt, így csecsemőkorúnak tekinthető**, akire speciális körülmények vonatkoznak a szokásos tartózkodási hely megállapítása kapcsán, mely körülményeket a Fővárosi Törvényszék és a Kúria elmulasztott figyelembe venni.

A három hónapos csecsemő szokásos tartózkodási helye az Európai Bíróság gyakorlata szerint és a fentebb hivatkozott C-497/10. számú ügyben kifejtettek szerint elválaszthatatlan az öt gondozó szülő tartózkodási helyétől, ami abból a következtetésből fakad, hogy a csecsemő nem tudja ellátni magát, döntések meghozatalára nem képes. A gondozó szülő tartózkodási helye felel meg szükségszerűen a csecsemő szokásos tartózkodási helyének. A csecsemő környezetét a családi környezete jelenti, amelyet azok a személyek határoznak meg, akikkel a gyermek együtt él, akik őt ténylegesen nevelik és gondozzák. Következésképpen ebben az esetben az én szociális és családi környezetbe való beilleszkedésemet kell vizsgálni és ilyen módon értékelni. Figyelembe kellett volna vennie a Bíróságoknak, hogy gyermekem és én is magyar állampolgárok vagyunk, magyar nyelvet beszéljük, földrajzi és családi gyökereim Magyarországhoz kötődnek. A tartózkodás időtartamának is kiemelt jelentősége van, ugyanis a gyermekkel 3 hónapos kora óta itt élünk Magyarországon, tehát közel 24 hónapja. Ezen idő alatt Magyarországon gyermekem és én is teljes egészében beilleszkedtünk. A gyermekemnek és nekem is itt vannak a szociális és családi kapcsolataink, melyek megszakítása a gyermekem fejlődésében jelentős és visszafordíthatatlan károkat okoznának.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a három hónapos gyermekem szokásos tartózkodási helye megváltozott 2017. novemberében és a Fővárosi Törvényszék valamint a Kúria a gyermek szokásos tartózkodási helyét nem megfelelően állapította meg. A szokásos tartózkodási hely megállapítását mindig a norma célját szem előtt tartva egyedileg kell megállapítani.

A Bíróság nem vette figyelembe, hogy ha és amennyiben a gyermek Magyarországon történő tartózkodását jogellenesnek minősíti, abban az esetben is tekintettel a Hágai Szerződés 13. cikkének a) és b) pontjában foglaltakra a bíróság nem köteles elrendelni a visszavitelt, ha a

kérelmező nem gyakorolta az elvitel időpontjában ténylegesen a felügyeleti jogát, illetve **a visszavitel a gyermeket lelki károsodásnak tenné ki**. A rendelkezésre álló bizonyítékokból megállapítható lett volna, hogy az apával a kapcsolatunk olyan mértékben megromlott, hogy az együttlakást, a gyerekekről való közös gondoskodást ellehetetlenítette.

A bíróságok **csupán feltételezik, hogy én a gyermekkel vissza tudok térni Angliába**. A gyermek érdeke viszont az kívánja, hogy fejlődésének védelme **megalapozott, igazolt tényeken alapuljon**.

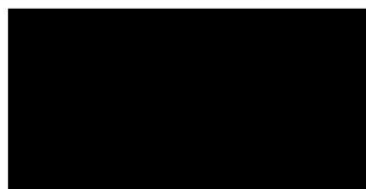
Nem rendelkezem munkával, társadalombiztosítási ellátással Angliában, lakhatásomat nem tudom megoldani. Szociális kapcsolatom sincsen Angliában, ugyanis egyetlen rokonom sem él ott.

- d) Alaptörvény Szabadság és felelősség cím **XXVIII. cikk (1) és (7)** bekezdésének megsértésére hivatkozok, mely kimondja, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.
- (7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

A tisztességes eljáráshoz való jog abból az okból kifolyólag sérült, hogy a Kúria végzésének indoklásában az szerepel, hogy a kérelmezett azon állítását nem bizonyította, hogy a kérelmező utólagosan hozzájárul a gyermek magyarországi tartózkodásához. A végzés tartalmazza, hogy a kérelmezett nem tett eleget azon bizonyítási kötelezettségének, hogy a visszavitel a gyermek testi vagy lelki károsodásnak tenné ki.

A peres eljárások során **több esetben hivatkoztam rá és tettem ezzel kapcsolatban bizonyítási indítványt, mint jelentős körülményre, hogy Angliában a gyermek megfelelő lakhatását és a megélhetőségünket nem tudom biztosítani**, amit viszont a Tisztelt Bíróságok arra tekintettel nem engedélyeztek, hogy nem tartozik ezen ügyhöz, ennek a gyermek elhelyezésénél lenne jelentősége.

Az eljáró bíróságnak a lehető legrövidebb időn belül, de legkésőbb hat héten belül kell döntést hoznia a gyermek jogellenes elvitele tárgyában. Ezzel párhuzamosan az 7/1988. (VIII. 1.) IM rendelet 8. § (3) bekezdése kifejezetten kimondja, hogy a **Hágai Szerződés 12-15. cikkeiben** meghatározott körben **helye van bizonyításnak**. Maga a Hágai Szerződés 13. cikke tartalmazza azt a rendelkezést, hogy az igazságügyi szerv nem köteles elrendelni a gyermek visszavitelét, ha az a gyermeket testi vagy lelki károsodásnak tenné ki vagy bármi más módon elviselhetetlen helyzetet teremtene számára.

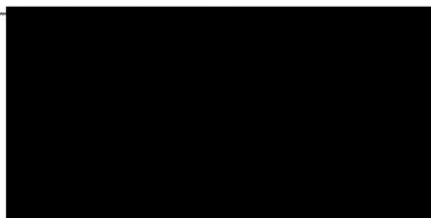
A Tisztelt Bíróság olyan tény bizonyítottságának hiányát értékelte a terhemre, melyet a tájékoztatás alapján nem kellett megtennem, ugyanis nem tartozott a Tisztelt Bíróság megítélése szerint az ügy tárgyához. A gyermekelhelyezés tárgyában tett bizonyítás azonban abból a szempontból nélkülözhetetlen, hogy a végrehajtás útján történő kiadatás esetére biztosítottak e a gyermek alapvető jogai.

E körben utalok az alapvető jogok biztosa az AJB-1299/2018. számú ügyben készült jelentésére, melyben úgy fogalmaz, hogy az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése által deklarált jogállami klauzula azt is jelenti, hogy az állam kötelessége annak biztosítása, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára. Megjegyzi azon alkotmánybírói tézist, amely szerint közvetlen **alkotmányjogi garanciák** gazdaságossági és célszerűségi okokból, **az eljárás egyszerűsítése vagy az időszerűség követelményének érvényesülése címén sem mellőzhetők.**

Ennélfogva súlytalan az eljárás rövidségére hivatkozás a Hágai Szerződés 13. cikkében foglaltakra történő bizonyítási eljárás lefolytatása körében.

Az Alkotmánybíróság a 3375/2018. (XII. 5.) AB határozatban megállapította, hogy „a kérelmezett egyetlen bizonyítási lehetősége a szakértő kirendelése lett volna ebben a speciális eljárásban, azonban a bíróság a szakértő kirendelését megalapozott indokolás nélkül megtagadta. Önmagában ugyanis arra utalni, hogy az eljárás elhúzódását eredményezné a szakértő kirendelése, nincsen arányban azzal a hátránnyal, hogy egy ilyen eljárásban a kiskorú gyermekek érdekeit (melyek vizsgálatát az idézett egyezmények is kifejezetten kimondják és hangsúlyozzák) a bíróság semmilyen módon nem veszi figyelembe. **Az olyan eljárás, mely a gyermek érdekeinek kiderülését lehetetlenné teszi, nem felel meg a tisztességes eljárás alaptörvényi követelményének.**” Az Alkotmánybíróság arra is rámutatott a határozatában, hogy „a bíróságok **nem vizsgálták meg azt sem** - csupán a kérelmező apa előadását elfogadva döntöttek - **hogy a gyermekek lakhatása, ellátása milyen módon valósul majd meg ...országban.** Elmulasztották ezt vizsgálni a bíróságok annak ellenére, hogy a Hágai Szerződés 7. cikke kifejezetten kimondja, hogy a központi hatóságok együttműködnek egymással így különösen - akár közvetlenül, akár bármiféle közvetítőn keresztül - minden szükséges intézkedést megtesznek avégett, hogy szükség esetén többek között információt cseréljenek a gyermek szociális háttéréről.”

- e) Alaptörvény Szabadság és felelősség cím **XXVII. cikk (1)** bekezdésének megsértésére hivatkozok, mely kimondja, hogy mindenkinek, aki törvényesen tartózkodik Magyarország területén, joga van a szabad mozgáshoz és tartózkodási helye szabad megválasztásához.

Alaptörvény Szabadság és felelősség cím **XIV. cikk (1)** bekezdésének megsértésére hivatkozok, mely kimondja, hogy Magyar állampolgár Magyarország területéről nem utasítható ki, és külföldről bármikor hazatérhet. Magyarország területén tartózkodó külföldit csak törvényes határozat alapján lehet kiutasítani. Tilos a csoportos kiutasítás.

Alaptörvény rendelkezése értelmében alapjogi védelem alá esik például a költözés, a lakóhely szabad megválasztásának és az ország elhagyásának joga. Sérül az alaptörvényben biztosított szabad mozgáshoz és tartózkodási helye szabad megválasztásához való jogom azáltal, hogy a Kúria végzése kötelez arra, hogy elhagyjam Magyarország területét.

Összefoglalva a bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség abban jelenik meg, hogy a gyermek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz való alaptörvény által biztosított jogát sérti a bírói döntés azáltal, hogy a kialakult életterétől eltérő országba kényszerül költözni valamint azáltal, hogy nem folytatott le bizonyítási eljárást a visszavitel megtagadására, mely egyúttal a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét is okozza. Az eljáró bíróságok a gyermek szokásos tartózkodási helyét nem megfelelően – nem az uniós joggyakorlatnak megfelelően – állapított meg, mely ugyancsak alapsérelemnek minősül. Az eljáró Bíróság megsértette a szabad mozgáshoz és tartózkodási helye szabad megválasztásához való jogomat.

Megjegyzem a jogerős döntés ellentétes a Gyermekek Jogairól szóló, New Yorkban, 1989. november 20-án kelt Egyezményvel is, mivel sértik a gyermekem "mindenekfelett álló érdekét".

Fentebb kifejtettekre figyelemmel kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az alkotmányjogi panaszomban foglalt Alaptörvényt sértő Fővárosi Törvényszék által 50.Pkf.630.034/2019/6. szám alatt meghozott végzés és a Kúria által Pfv.II.20.614/2019/7. szám alatt meghozott végzés végrehajtását szíveskedjék felfüggeszteni az Abtv. 53§ (4) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig.

